

[Første næstformand.]

kulturelle anliggender at stille følgende spørgsmål:

„Hvad agter ministeren at foretage sig i anledning af den kritik, der i den senere tid er blevet fremført mod loven om film og biografier, og agter ministeren ved beskikkelse af nye medlemmer til såvel filmrådet som filmfondens bestyrelse pr. 1. januar 1969 at finde frem til personer, der i højere grad kan sikre, at lovens administration foregår i overensstemmelse med dens formål indeholdt i § 17 og § 18 om fremme af filmkunst?“

Dette spørgsmål vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende fremtidsforskning [af K. B. Andersen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. X) findes i tillæg A. sp. 1109, fremsættelsen i tidenden sp. 572).

Sagen sattes til forhandling.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): I sidste folketingssamling behandlede folketingslovsforslag vedrørende forskning, og man vedtog loven om forskningsråd. Der var i forbindelse med debatten i folketinget ønske om yderligere at koordinere og samle forskningsopgaverne under en enkelt lov og i de foreslåede forskningsråd. Jeg erindrer om, at der var stærke ønsker i det høje ting om at lægge Rask-Ørsted Fondet ind under forskningsrådene, og der var i øvrigt også under debatten ønsker om at foretage en yderligere samling af forskningen under loven om forskningsråd. Denne lov vedtoges i maj måned, fra 1. oktober i år er den trådt i kraft, og forskningsrådene er gået i gang med deres arbejde.

I det forslag til folketingsbeslutning, som nu behandles, opfordres regeringen til at oprette en fond til finansiering af fremtidsforskning, altså en ny fond til en helt ny opgave. Jeg må sige, at dette til en vis grad forekommer mig at gå imod de retnings-

linjer, som syntes mig de fremherskende under debatten om forskningsrådene i foråret.

Men jeg erkender, at der i det problem, der hedder fremtidsforskning, muligvis ligger opgaver, som det vil være naturligt at støtte og tage op. Ordet fremtidsforskning og hvad der ligger bag begrebet, er vel ganske uafklaret endnu. I bemærkningerne til forslaget henvises til forskellige områder; men det ligger i sagens natur, at et begreb som fremtidsforskning ikke kan være særlig afklaret, og jeg vil derfor anbefale, at man i folketingets udvalg for forskning foretager en indgående drøftelse af, hvad det egentlig er for opgaver, man tænker sig løst. Jeg bidrager naturligvis gerne i samråd til en sådan drøftelse, hvis det ønskes. Det forekommer mig nemlig, at det må være naturligt at have en klarere problemstilling, før man beslutter sig til eventuelt at oprette en ny fond til en sådan forskning. Det vil også være naturligt at overveje, om ikke de opgaver, som måtte ligge i begrebet fremtidsforskning, i første omgang vil kunne behandles af de eksisterende forskningsråd, og den støtte, der eventuelt skal ydes, må kunne ydes via loven om forskning og forskningsrådene.

Jeg stiller mig altså ikke afvisende over for tanken, men jeg vil meget stærkt pointere, at det forekommer mig, at en afklaring af, hvad det egentlig er, man vil gå i gang med, først må finde sted, og at man derefter må undersøge, om ikke problemerne kan klares med den eksisterende lovgivning.

Bøgholm: Et ønske om at kende fremtiden har altid været dybt forankret i den menneskelige tanke; men det må betragtes som en given ting, at jo stærkere udviklingsrytmen bliver, des stærkere må også ønsket om at kende fremtidens vilkår blive. Ud fra en sådan betragtning kan jeg hilse det socialdemokratiske forslag velkommen. Forholdet er jo ikke det, at fremtidsforskning er noget nyt. Det finder sted på en række områder, og jeg forstår det som forslaget fremmeste formål at intensivere og koordinere denne forskning.

Det er naturligvis selve fremtidsforskningen, der er det primære, og de rammer, inden for hvilke denne finder sted, må være det sekundære — under forudsætning af,